

at den danske Rigsdag kan sige, at den i denne Samling har gjort et ret betydningsfuldt, ret stort og ret godt Stykke Arbejde.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Det er ikke underligt, at enhver Stattereform af noget Omfang vækker Opmærksomhed baade her i Salen og uden for, men det er ikke altid, at de forskellige Partier her i Rigsdagen ved Behandling af Statterforslag kappes om at faa sagt, at de staa paa deres Program. Det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), som indledede denne Forhandling, sagde jo, at Forslaget om en Indkomst- og Formueskat stod paa Venstres Program. Den næste Taler, det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der egentlig for en Del var imod Skatten, sagde, at det ogsaa stod paa Højres Program, og da det socialdemokratiske Partis Ordfører i denne Sag (S. Jensen) fik Ordet, hævdede han, at det allerførst havde staaet paa Socialdemokraternes Program, og at det var godt, at det ogsaa blev optaget fra andre Sider. Men naar man fører denne Tanke videre, er der en Ting, som ogsaa ligger for, og som alle have udtalt sig for, og det er, at man ønsker at lette de kommunale Skatter, særlig Hartkornskatten. Naar man saaledes ser alle Partier samstemme i Ønsket om at lette de kommunale Skatter, deriblandt ogsaa Hartkornskatten, og at dette skulde ske ved Hjælp af en Formue- og Indkomstskat, og naar denne Reform staa paa alle Partiers Program, maa man sige, at det er et heldigt Tidspunkt, Regeringen har valgt til at fremkomme med dette Lovforslag. Jeg sigter ikke her til Tidspunktet i Samlingen, men til det Tidspunkt, da man skulde tro og haabe, at der var Jordbund for at faa en saadan Lov gennemført.

Man kan jo lette de kommunale Skatter paa forskellig Maade. Det blev omtalt af den højtærede Indenrigsminister — jeg skal ikke komme videre ind derpaa, nu da det er omtalt — at man har gjort forskellige Forsøg i den Retning, og deriblandt omtalte ogsaa den højtærede Indenrigsminister, at Statskassen kunde overtage Delinkventkostningerne. Men under denne Omtale mødte man allerede et meget vanskeligt Punkt, idet den højtærede Minister mente, at derind under skulde ogsaa indbefattes Polititudgifter. Men hvis Staten overtog disse Udgifter, maatte Politiet ogsaa blive et Statspoliti. Der møde vi allerede den allerførste Vanskelighed, idet den gamle Strid vil dukke op, om det skal være Gendarmerne,

eller som Statspoliti, eller det skal være et Kommunalpoliti. Jeg tror derfor, at den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at denne Vej ikke vilde være fremkommelig, men at den eneste fremkommelige Vej er den, man her er slaaet ind paa. Jeg tror heller ikke, Spørgsmaalet kan løses paa den Maade, som blev foreslaaet af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds, at man hvert Aar tog et Beløb af Statskassen til Uddeling blandt Kommunerne. Uanset om man kunde komme over Fordelingen, tror jeg rigtig nok ikke, at Rigsdagen, i alt Fald ikke Folketinget — det er i det mindste min Mening — vilde gaa ind paa, at man paa de aarlige Finanslove bevilgede et Beløb til Uddeling i Kommunerne og saa ved Siden deraf fik en fast og vedvarende Formue- og Indkomstskat. Thi dette kunde let føre til, at der, naar der ikke blev vedtaget nogen Finanslov, vilde opstaa det Spørgsmaal: Skulle saa Kommunerne have noget, eller skulle de ikke have noget? Der vil der kunne opstaa Vanskeligheder. Jeg tror rigtig nok, at det vil blive fordret fra Folketingets Side, at det, der bliver givet til Kommunerne, bliver en fast og vedvarende Stat. Det er det, der er sket her, og saaledes som Forslaget foreligger her i al Almindelighed — der kan nok være enkelte Ting, som jeg kunde gøre Indvendinger imod — kan jeg ikke andet end yde Regeringen min Tak, fordi den har brudt med gammel Fordom ved at forelægge Forslaget, og saaledes føje min Tak til deres, som have udtalt deres Paaskønnelse heraf over for Ministeriet. Der er nok blevet sagt, at Skatten, saaledes som den nu er foreslaaet, er en maadeholden Skat; men jeg tror ikke, den er mere maadeholden end det er rigtigt, og jeg tror, det vil vise sig paa Forslagets videre Vandring, at det har sin Styrke i Begrænsning og deri, at Skatten er vedvarende. Det, der nemlig har vakt særlig Modstand mod de andre Love om Indkomstskat, det er det, at det har været Supplementsskatter, som kun skulde være en kort Tid, saa at Befolkningen har set saa vidt muligt at komme ud over Skatten og udenom den, idet de have ment som saa; naar den Periode, for hvilken Skatten gælder, er gaaet, ere vi fri, lad os derfor se at slippe saa let som muligt derover. Her er Spørgsmaalet et andet. Her træder Skatten i Stedet for Skatter, som gaa over til Kommunerne, hvorefter disse se, at de have Interesse i, at Skatten kommer til Udførelse paa en saadan Maade, at alle kunne være tjente dermed.

Naar der er blevet sagt, at Skatten